СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LVI. Ч. 156. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 8-го ЛИПНЯ 1948. No. 156. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JULY 8, 1948. VOL. LVI.

ТРИ ЦЕНТИ в Зл. Д. Америки; ПЯТЬ ЦЕНТІВ Закордоном. Тел. „Свободи": BErgen {4-0807 4-0237. Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 THREE CENTS in the United States; FIVE CENTS Elsewhere

ПЕРША РОЗМОВА В СПРАВІ МІЛІТАРНОЇ ДОПОМОГИ АМЕРИКИ ЗАХІДНІЙ ЕВРОПІ

Вашингтон, 6 липня. — Підсекретар стейту, Роберт А. Ловет, відбув у своїм офісі першу конференцію у справі мілітарної допомоги Західно-Европейській Унії з боку Злучених Держав. У цій конференції, до якої привязують велику вагу, взяли участь: сер Олівер Френс, британський амбасадор, Анрі Бонне, французький амбасадор, барон Роберт Силверкрус, бельгійський амбасадор, Елко Н. ван Клефенс, голяндський амбасадор. Крім них був ще окремо запрошений представник Канади, Гюм Вронґ. Наради мали характер виміни думок, а виходили зі заложення, що Плян Маршала обіймає економічну допомогу Західній Европі, а тепер треба б ще допомогу ще доповнити, бо Західно-Европейська Унія створена для економічної і мілітарної кооперації. Ишло головно про цю останню співпрацю, яка є передбачена сенатською резолюцією. Переговори в цій важній справі будуть тривати кілька місяців.

ТРУМАН ПЕВЕН ПЕРЕМОГИ.

Вашингтон, 7 липня. — Кореспонденти, які вертали до столиці разом з Труманом з його подорожі до Болівар, Мизурі, стверджують, що президент переконаний, що він буде вибраний Демократичною Конвенцією кандидатом на президента вже при першім голосуванні.

ДАЛІ ЗА АЙЗЕНГАВЕРОМ.

Ню Йорк, 7 липня. — Хоч ген. Двайт Айзенгавер щераз заявив, що він не був і не є кандидатом на демократичну номінацію на президента, противники кандидатури Трумана не дають за прогру і продовжують свою кампанію. Френк Гейґ з Ню Джерзі вимагає від Трумана, щоб він сам видвигнув номінацію Айзенгавера і тим відвернув від Демократичної партії „катастрофу", яка її ожидає в листопаді. Син президента Рузвелта, Джеймс Рузвелт, продовжує кампанію на заході. Сенатор Пепер теж проти Трумана. Одначе „професійні" політики тої думки, що Труман цілком певно переможе і дістане вже на самому початку тих 618 голосів, що є потрібні для номінації.

ВІДСТАВЛЯЮТЬ ДО НІМЕЧЧИНИ.

Ню Йорк, 7 липня. — На днях депортують до Німеччини 119 осіб як „небезпечних ворожих чужинців", захоплених „націстівською ідеологією". За ними слідили в часі війни, а більшість з них перебувала довгі роки на Елис Айленд.

СТРАЙК МАЙНЕРІВ ПОШИРЮЄТЬСЯ.

Вашингтон, 7 липня. — Зачався страйк 40,000 майнерів, що працюють в т. зв. „кептив" майнах, яких власниками і зарядцями є власники фабрик заліза. Теж повідомляють, що не завилось до роботи до 45,000 майнерів в торговельних майнах Вест Вірджинії і західної Пенсилвенії. Наслідком цього обмежено сталеву продукцію.

НЕ ТОРКАТИ ЗАКОРДОННОЇ ПОЛІТИКИ!

Вашингтон, 7 липня. Секретар стейту, Джордж С. Маршал, запросив Джана Фостера Долеса, політичного дорадника Републиканської партії, до участі в американській делегації на наради Асамблеї Обєднаних Держав, які відбудуться у вересні в Парижі. Губернатор Томас Е. Дюї, републиканський кандидат на президента, дав згоду на це призначення. Далі кажеться, що при розмові, яку матиме Маршал з Долесом в цій справі, буде теж обговорена справа виборчих президентських кампаній в цьому розумінні, щоб виключити з публичних дискусій та критик такі закордонні справи, які обіймають теж певні військові тайни, як от переговори зі Західними державами в Европі в справі Берліна. Подібне було і в минулій кампанії, коли Дюї кандидував, а Долес був його дорадником. Тоді з Долесом переговорював Кордел Гол, тодішний секретар стейту, а йшло про Японію. Нині іде про Совети. Запевняють, що в цій справі прийде й тепер до порозуміння.

ДЮЇ ХОЧЕ ЗДОБУТИ ПІВДЕНЬ.

Павлінг, Н. Й., 7 липня. — Губернатор Дуї зайнятий тепер „стратегією" виборчої кампанії. Замітне, що він рішився вдарити в демократичну „твердиню", якою, як відомо, є південні стейти. Заповідають, що Дюї зачне вдаряти в „солідний Південь" зі стейту Норт Каролайна. До цього треба додати, що републиканці з цього стейту поперли номінацію Дюї на Републиканській конвенції. Тепер Дюї хоче їм „віддячитись" тим, що піде здобувати цілий стейт для републиканців, а в першу чергу для своєї кандидатури.

СІОНІСТИ ДЕРЖАВІ ІЗРАЇЛЯ.

Пітсбурґ, 6 липня. — Закінчилась 51-ша річна конвенція Американської Сіоністичної Організації, яка відбувалась в Вилієм Пен Готел. Д-р Емануель Нюман був перевибраний президентом. Ухвалено велику програму, як допомогти економічній розбудові Держави Ізраїля, користуючись американською наукою, технічним прогресом та американським промисловим розмахом. Обговорено теж, як „збагатити жидівське життя в Америці" жидівським мистецтвом, літературою, музикою і релігією, фільмами і перекладами з євр.

МЕНША ПОШТОВА ОПЛАТА НА ПАКУНКИ ЗА МОРЕ.

Ню Йорк, 7 липня. — Пошта знизила оплати на дарові пакунки, висилані за море. Нова тарифа: 10 центів за фунт. Деякі компанії, що висилають того роду пакунки, вже знизили ціну. Ціна на пакунки „КЕР" залишилась та сама.

Америка, Британія і Франція протестують проти советської облоги Берліна

Вашингтон, 7. липня. — Вчора у Вашингтоні, в Лондоні і Парижі уряди ЗДА, Великої Британії і Франції передали советським дипломатичним представникам ноти з протестом проти створеної Советами політичної кризи в Берліні. Висилаючи окремі ноти, а не, як це зразу плянувалося, одну спільну, взято до уваги можливість різної формуловки, хоча зміст залишається такий самий. У Вашингтоні ноту доручено советському амбасадорові Панюшкінові, якого в тій цілі візвано до бюра секретаря стейту Маршала. З огляду на критичність положення та на важливість цих нот, їх змісту ще не подано до публичного відома, даючи раніше час советському урядові розглянути їх. Проте, з поінформованих джерел заявляють, що в нотах, крім домагання негайного перервання бльокади Берліна, скидається на Советів відповідальність за дальший розвиток подій, головно за всяку дальшу недостачу харчів в тому місті. Рівночасно стверджується, що ноти сформульовані так, аби не дати Советам жодної точки зачіпу, для евентуального домагання на відновлення переговорів „великої чвірки" в німецькій справі. Окремого значення надається фактові, що в тому самому часі, як советському амбасадорові у Вашингтоні вручено американський протест, в сусідній кімнаті починалися наради представників західноевропейських країн в справі американської оборонної допомоги на випадок, якщоб ці країни опинилися у воєнному стані та були заатаковані Советами. Факт, що секретар стейту Маршал особисто вручив ноту советському амбасадорові тільки підкреслює критичність положення в Берліні та вагу, що до нього прикладає уряд Америки.

У.П.А. ПРЕДМЕТОМ НАРАД КОМІНФОРМУ.

Братислава, 1. липня. (Повітряною поштою до Свободи). — ІК. — З поінформованих джерел тут заявляють, що одним з головних предметів нарад Комінформу, які відбулися тут в днях 25—28. червня, була між іншими справа Української Повстанської Армії та постійний зріст її авторитету головно серед поневолених Советами народів східної і південно-східної Европи. У звязку з цим підкреслюється теж факт, що в нарадах, крім нового господаря Чехословаччини, советського амбасадора в Празі, Сіліна, та його заступників Новікова і Боброва та ген. Кутаісова, брали участь високі офіцери советської, польської, чехословацької і румунської армій.

РІШУЧІСТЬ БРИТАНІЇ.

Лондон, 7. липня. — Британську протестаційну ноту Советам в справі Берлінської кризи вручив особисто міністер Бевин запрошеному до його уряду советському амбасадорові. Їх розмова тривала лише кілька минут. Теж тут підкреслюється однаковість змісту всіх трьох протестаційних нот, хоча висловлено в різній формі. Негайно після того Бевин прийняв трьох представників німецької Соціял - демократичної партії та відбув з ними довшу розмову. Не подаючи точного змісту британської ноти, з британських урядових кол стверджується рішучість в змісті та гостроту у формі.

ФРАНЦІЯ СУМНІВАЄТЬСЯ В БЕЗПОСЕРЕДНІЙ УСПІХ.

Париж, 7. липня. — На тему тількищо доручених Советам американської, британської і французької протестаційних нот в справі Берлінської кризи тут в дипломатичних французьких колах вважають, що ноти не дають багато можливостей до „обмірковання справи", ставляючи конкретні домагання. Тому теж тут сумніваються, чи це матиме безпосередній успіх для злагіднення советсько-західного напруження в Німеччині.

ТАЄМНІ РУХИ АМЕРИКАНСЬКОЇ ФЛЬОТИ НА СЕРЕДЗЕМНОМУ МОРІ

Істамбул, Туреччина, 7. липня. — Американські воєнні кораблі на Середземному морі нагло перервали свої відвідини в поодиноких портах та відпливли в невідомому напрямі і в невідомих цілях. В американських дипломатичних колах тільки заявили, що кораблі одержали „наглий наказ", змісту якого не виявляється. Ці таємні рухи американської фльоти на Середземному морі зв'язується з критичним положенням в Палестині і Югославії, а з американських джерел заявляють, що в таких випадках фльота волить бути на відвертому морі, ніж в портах. Проте, тут здержуються рішучо від будьяких точніших інформацій і це ще збільшує всілякі здогади. Кораблі з Неаполю відпливли з таким поспіхом, що не поспіли навіть зібрати всю залогу, залишаючи десять моряків на континенті. У Вашингтоні заявили, що рухи американської середноземноморської фльоти в цьому випадку не мають рішучо нічого спільного з положенням в Палестині.

Нова загроза воєнного конфлікту в Берліні.

СОВЕТСЬКІ БОМБАРДУВАЛЬНИКИ В ПОВІТРЯНОМУ КОРИДОРІ ЗІ ЗАХОДУ ДО БЕРЛІНА НАМАГАЮТЬСЯ ПЕРЕШКОДИТИ В ПОСТАЧАНІ ХАРЧІВ.

Берлін, 7. липня. — Рівночасно з дорученням Советам американських, британських і французької протестаційних нот в Берлінській справі, тут заіснували нові факти, що можуть створити нові комплікації та безпосередньо загрожують воєнним конфліктом. Вчора тут повідомлено про „живу активність" важких советських бомбардувальників в лінії т. зв. повітряного коридору, яким західна авіяція тепер постачає харчі та інші продукти до бльокованого Советами Берліна. У з'язку з цим американським і британським пілотам видано осторогу, що советські літаки можуть намагатися перешкодити в західній повітряній комунікації з Берліном. Осторогу видано після советської заяви, що советські власті не беруть на себе відповідальности за безпеку західного повітряного транспорту до Берліна. На лінії, якою користуються британські і американські літаки, почали нагло робити „звичайні вправи" советські бомбардувальники, перелітаючи густими формаціями. Західним пілотам наказано держатись висоти 5,000 стіп, але ця нова советська провокація в нічому не змінила західної рішучости в забезпеченні Берліна харчами повітряною дорогою. Рівночасно в самому Берліні большевики видали цілий ряд дальших заряджень, що ще більше затіснюють облогу західних секторів міста. Між іншим наказано гостру контролю всіх вантажних автомашин, що переїжджають зі східного в західні сектори міста. В Берліні населення з нетерпінням дожидає советської відповіді на західні протестаційні ноти та зі справжньою воєнною тривогою слідкує за дальшим розвитком подій.

МОСКВА ОРГАНІЗУЄ ЗМОВУ ПРАТИ ЗАХІДНИХ СОЮЗНИКІВ В БЕРЛІНІ.

Париж, 7. липня. — Французьке міністерство закордонних справ вчора повідомило, що воно має докази на те, що Москва організує комуністичну змову з метою змусити західних союзників залишити Берлін. Докази цеї змови базовані на переловлених таємних дорученнях Центрального Комітету німецької комуністичної партії своїм кліям в Берліні. Вони мали почати „акцію" за „об'єднання Німеччини", влаштовуючи демонстрації на вулицях західних секторів Берліна та провокуючи заворушення і бійки з німецькою поліцією. У відповідній час советські війська мали б увійти в західні сектори з метою „охорони населення" і тоді теж мало б відбутися масове зібрання робітників, на якому був би вибраний „всенімецький уряд". В своєму повідомленні французьке міністерство закордонних справ покликується теж на документ в цій справі, який воно мало одержати від британських властей. Натомість речник британського міністерства закордонних справ спростував, що „йому нічого не відомо", аби такий документ британці мали передати французам. Проте, стверджено, що французький уряд познайомив з цим документом британського амбасадора в Парижі і той не спостеріг жодних познак підробки документу.

МОСКВА ВІДКИНУЛА ЗАПРОШЕННЯ ЮГОСЛАВСЬКИХ КОМУНІСТІВ

Лондон, 7 липня. — Московська радіовисильня вчора повідомила, що Кремль відкинув запрошення югославських комуністів взяти участь в їх річному конгресі, що відбудеться в Білгороді в дні 21-го липня. За причину цеї відмови подано, що югославські комуністи відмовилися від участи в нарадах Комінформу і цим поставили себе поза „сім'ю комуністичних партій". Рівночасно зі столиці Альбанії, Торани, повідомлено, що альбанський уряд поробив посилені заходи на кордоні з Югославією і Грецією, щоби не допустити до напливу до Альбанії „саботажників", „шпигунів" та взагалі „ворожих елементів". З Парижа повідомляють, що в останньому часі Совети почали інтензивну пересилку зброї до Альбанії. До становища Москви проти Тита в останньому ще долучились польські та італійські комуністи, як теж самі Титові комуністи в Трієсті.

ПРОТИБОЛЬШЕВИЦЬКА МАНІФЕСТАЦІЯ СОКІЛЬСЬКОГО ЗЛІТУ В ПРАЗІ

Прага, Чехословаччина, 7 липня. — Традиційний зліт чеського „Сокола" в Празі вчора нагло перемінився у велику проти-комуністичну демонстрацію, як багато тисячна товпа почала викрикувати проти-комуністичні гасла та домагатися повороту до влади Едварда Бенеша. Проходячи коло трибуни з комуністичними провідниками, демонстранти кричали „хай живе Бенеш", а біля півночі на головний площі столиці знову повторилася масова і вже явна проти-комуністична демонстрація, в якій інтервенувала поліція, розганяючи палками демонстрантів. У Вашингтоні заявили, що американський уряд з великою увагою „студіює вістки про проти-комуністичну демонстрацію в Празі".

СОВЕТИ ПОГОДЖУЮТЬСЯ НА КОНФЕРЕНЦІЮ В СПРАВІ ДУНАЮ.

Београд, Югославія, 7 липня. Советський уряд долучився вчора до звернення урядів Злучених Держав, Британії і Франції до югославського уряду, пропонуючи йому скликати конференцію в справі уміжнароднення та нормалізації плавби по Дунаю. Ця справа включена в мирові договори наддунайських країн і на цю тему нарад жувались вже міністри закордонних справ чотирьох великодержав.

БЕЗРОБІТТЯ В ІТАЛІЇ.

Рим, 7 липня. — В Італії нараховується тепер біля 2,300,000 безробітних, що є причиною частих заворушень та неспокоїв в країні. Вчора італійський уряд ухвалив окремий плян для остаточної розв'язки проблеми безробіття, відкриваючи цілий ряд нових робіт, головно в будівництві.

БАРУК В ЛОНДОНІ.

Лондон, 7 липня. — Вчора тут прибув відомий американський політичний діяч Бернард Барук, заявляючи рішучо, що він подорожує виключно для власної приємности і не в будьякій місії. З Англії він задумує ще відвідати Францію і Голандію. Тут кружляють здогади, що Барук є в окремій таємній місії від президента Трумана.

АМЕРИКА ДІСТАЛА ВАЖЛИВУ НАФТОВУ КОНЦЕСІЮ В ПЕРСЬКОМУ ЗАЛИВІ.

Лондон, 7 липня. — Вчора тут повідомлено, що американським представникам теперь пощастило одержати найважливішу за останнє десятиліття нафтову концесію в невтральній зоні між Кувейт і Савдійською Арабією в Перському заливі. Нафтові джерела там належать до найбагатших в світі й Американська Незалежна Нафтова Компанія одержала право їх експлуатації.

ПІДПИСАНО АМЕРИКАНСЬКО-БРИТАНСЬКИЙ ДОПОМОГОВИЙ ДОГОВІР.

Лондон, 7 липня. — Вчора, безпосередньо після того, як британський парлямент величезною більшістю голосів прийняв американську допомогову програму, тут підписано окремий британсько-американський договір про ролю Америки в Програмі Европейської Відбудови. При цій нагоді з британського боку знову належно підкреслено признання Америці за її великодушність у відношенні до потребуючих допомоги країн.

ФІНСЬКІ КОМУНІСТИ ДОМАГАЮТЬСЯ РІШАЛЬНОГО ПОСТУ В УРЯДІ.

Гелсинки, Финляндія, 7 липня. — Не зважаючи на свою поразку в останніх виборах, фінські комуністи домагаються для себе рішального посту міністра внутрішніх справ в країні, що практично контролює цілу політику країни. Комуністи погрожують, що віддання цього посту іншій партії означало б нарушення мирового договору з Москвою.

ЗАСІДАННЯ РАДИ БЕЗПЕКИ В ПАЛЕСТИНСЬКІЙ СПРАВІ.

Лейк Соксес, Н. Й., 7 липня. — Ще тільки два дні залишається до формального закінчення примир'я в Палестині і всі намагання посередника ОД, графа Бернадотте встановити бодай основи постійного замирення досі не мали ще успіху. У висліді заіснувало положення, що загрожує продовжуванням арабсько-ізраїльської війни. Тому Рада Безпеки рішила вчора відбути сьогодні в цій справі окреме засідання та звернутися з апелем до арабів і жидів в справі продовження примир'я.

БЕРНАДОТТЕ ДОМАГАЄТЬСЯ ВІДПОВІДІ В СПРАВІ ПРИМИР'Я

Каїро, Єгипет, 7 липня. — Посередник ОД в Палестинській справі, граф Бернадотте, звернувся вчора до жидів і арабів, домагаючись негайної відповіді в справі продовження примир'я в Палестині. Його намагання в цій справі збільшилися, як жиди відкинули його мирові пропозиції, а араби видвигнули свої протипропозиції. Британський представник в Раді Безпеки домагається дати Бернадотте „всі можливі повновласті" для збереження миру в Палестині.

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Ситі і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75
Число з понеділка (англійською Частиною):		Monday's issue (the Ukrainian Weekly, English language supplement):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582.

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346. JERSEY CITY 3, N. J.

ЩО Є ПРИЧИНОЮ КАМПАНІЇ ПРОТИ ТРУМАНА?

В Америці прийнявся звичай, що ні одна з головних партій, яких кандидати стають президентами, не вдержується при владі в Вашингтоні надто довго. Виявляється, що це є добре для країни. Останні сто років вказують, що обидві партії, загально беручи, були при владі майже однаковий протяг часу. Тепер, як виглядало б, прийшла черга засісти в Білому Домі республиканцеві. Конгрес уже має республиканську більшість, що дуже утруднює співпрацю з президентом з Демократичної партії, головно в домашніх справах. Як би конгрес знову задержав республиканську більшість, а президентом став демократ, то це був би клопіт для країни.

Республиканці рахують на це, що вони віднесуть при виборах в листопаді повну перемогу і будуть горою в Білому Домі та в конгресі. Демократи добре відчувають, що природна вдача американського народу готова перехилитись в бік республиканців прямо тому, що демократи „задовго" при владі. Тому саме хотіли б виставити кандидатом на президента дуже „сильного" кандидата.

Звідси кампанія за генералом Айзенгавером, як кандидатом на демократичну номінацію на президента. Та є ще інша причина, чому счинилась кампанія проти Трумана, як кандидата на наступного президента. Ця причина є, на нашу думку, головною. Вона є ділом радикальних елементів, які були творцями т. зв. „Ню Діл", себто різних „соціялістичних" експериментів і різних спроб „націоналізацій" в економічній структурі країни. Ці елементи відгравали дуже велику ролю за часів президентури Рузвелта, але тепер так, як би їх не було в Вашингтоні. Вони закидають Труманові, що він вправді раз-у-раз покликується на свого попередника і голосить, що іде по лінії Рузвелта, але на ділі робить ухили та відступає від соціяльної програми Рузвелта, так, що сьогодні не пізнати, яка є під тим оглядом різниця між обидвома головними партіями: Демократичною і Республиканською. Це теж критика таких елементів, які за Рузвелта давали змогу комуністам впливати на державний провід у відношенні до Росії в тому напрямі, щоби Москві постійно уступати і так зєднувати її прихильність для Америки.

Це правда, що Труман не є „динамічним" президентом, але й не є він таким, яким змальовують його ці, що бажали б мати другого Рузвелта, чи такого, який дозволяв би їм продовжувати давню просовєтську політику. Що Труман є досить поступовим, пізнати вже по його різних ветах, чи тих предложеннях конгресові, які конгрес відкинув, чи дуже змодифікував. Коли з Демократичною партією є так зле, що треба шукати за ген. Айзенгавером, щоб він рятував її своїм воєнним престіжем, то вона при виборах все одно провалиться. Те саме буде, коли американський нарід доконче захоче зміни, як це бувало в минулому. Колиж заважуватиме холодний розсудок, то Труман не матиме гірших шансів бути знов президентом, ніж їх матиме в часі виборів Дюї.

Стерти печать рабства і відкрити очі до світла

У видавництві „Єйл Юніверсіті Пресс" тільки що вийшла вже третім з черги накладом в англійській мові Історія України Михайла Грушевського. У нашому видавничому русі, головно як іде про англійські видання про Україну, це справді небуденна подія і її хочеться відзначити окремою згадкою, бо й чимало дум з цеї нагоди насувається.

Перші піонірі Українського Народного Союзу, приготовляючи статут цеї організації, ще й такими словами означили її цілі: Завданням Українського Народного Союзу є не тільки нести порятунок в біді, нужді і чорній годині сліз та розпуки, але також двигнути наших людей з духової темряви і невільництва, розбудити в них приглушене почуття гідности людини, стерти з них печать рабства та відкрити їм очі до світла, правди і знання...

Багато води в Гудсоні від того часу поплило, світ дві найгрізніші війни пережив і теж наша країна не одного потрясення зазнала. І як з перспективи тих довгих років поглянемо на шлях, пройдений нашим Батьком-Союзом і запитаємо самі себе, чи він точно і сумлінно виконував свої важкі завдання, то наша щира відповідь мусить бути неодмінно одна: Так, Батько-Союз без сумніву виконав те, що обіцяв. Бо він виплатив мільйони долярів допомоги в „чорній годині сліз та розпуки" і він теж доклав усіх зусиль, щоб „з наших людей стерти п'ятно раба та відкрити їм очі до світла, правди і знання". Про перше свідчать касові книги Союзу, а про друге — теперішній стан американських українців та дальша праця Союзу. Цього величезного труду, що його вложив Батько-Союз власне у виконання того „додаткового" завдання та цих його величезних досягнень в цій ділянці було б справді важко зміряти і оцінити навіть з перспективи п'ятьох десятків існування Союзу. Бо головно Батько-Союз допоміг старій українській іміграції в Америці стати вільними громадянами цеї вільної країни, власне він допоміг їм стерти зі себе навіть останню тінь рабства, яку вони могли привезти зі собою ще з поневоленого Старого Краю і власне Батько-Союз у великій мірі причинився до того, що з очей наших людей спала темна прислона невіжества і їхні очі відкрились до світла, правди і знання. Сьогодні ми з гордістю повідомляємо, що хтось з молодих американських українців добився найвищих відзначень в боротьбі за волю нашої нової Вітчизни, інший досягнув високого степення на університеті, ще інший здобуває щораз нові успіхи та добивається щораз вищих становищ в господарському, суспільному, мистецькому і т. д. житті нашої країни. Цих наших славних і визначних братів в Америці сьогодні вже довгі-довгі ряди. Але якби ви заглянули в їх біографії, то ви легко перконаетесь, що це головно сини батьків, що творили та розбудовували цю нашу організацію, наш Батько-Союз. Він, власне, своїми виданнями, своїми зборами, своєю культурною роботою був цим одухотворенням наших людей, що наказувало їм часом відмовляти собі найконечнішого, але забезпечити своїм дітям навчання, відкрити їм шлях до творчого прогресу на всіх ділянках життя.

За цих 50 років муравлиної і справді пінірської праці Батька-Союзу вже багато дечого змінилося, а ми самі, американські українці вже в своїй найширшій масі повністю свідомі „чиї ми сини" та які наші завдання, і обов'язки до нашої американської країни та до українського народу, з якого походимо.

А проте, завдання У. Н. Союзу, заключене в постанові „стерти печать рабства і відкрити очі до світла" ще далеко не закінчене, ані не завершене. І хоча воно вже тепер менше відноситься до самих американських українців, то воно ще більше поширюється як наше завдання вільних громадян у вільній країні. Бо тепер ми, американські українці на чолі з Батьком-Союзом мусимо докласти усіх зусиль, щоби „стерти печать рабства" з нашого українського народу в очах американців та щоби очі наших американських співгромадян відкрити і показати їм правду про Україну в дійсному світлі. Це й є головним завданням усіх видань У. Н. Союзу в англійській мові, а третій наклад виданої Союзом Історії України Михайла Грушевського переконує, що праця Батька-Союзу і під цим оглядом не залишається без успіху. З жалем тільки треба відмітити, що широкий загал американських українців під цим оглядом не багато причинився до цього успіху. Попередні два видання згаданої Історії України розкупили в подавляючій більшості таки роджені американці і якщоб українці мали до цеї справи відповідне зрозуміння, то ця книга вже могла появитися десятим і дальшим накладом, як теж інші видання УНСоюзу на англійській мові про Україну не припадали б порохом в магазині. Цього легко можна б добитись, якщоб кожний — якщо вже не американський українець взагалі, то щонайменше кожний член УНСоюзу, подбав поширити ці видання в своїй місцевості та в своєму оточенні. Англійська книга про Україну повинна стати найкращим подарунком, що їх тут так щедро роздається при всяких нагодах. Бо ширити англійські видання УНСоюзу, значить ширити правду про Україну, „стирати печать рабства" з українського народу та відкрити американцям очі на світло української правди, української боротьби за волю і проти тиранії.

Ясно, що з цим виданням в першу чергу повинні основно познайомитись самі члени УНС та американські українці взагалі, завжди пам'ятаючи висловлену ... поетично Іваном Франком велику правду, що „книги — це морська глибина; хто в них пірне аж до дна, той хоч труду мав досить, дивнії скарби звідти виносить".

На маргінесі згадаємо, що нове видання Історії України, в огляду на подорожіння коштів самого видання, коштує тепер вже не 4, але 5 долярів за примірник.

Звертаючи увагу на цю важливу ділянку праці УНСоюзу, не можна не пригадати і його знову продовженої кампанії за збільшенням кількости членів до 50,000. Бо кожний новий член в УНСоюзі, це новий свідомий, активний, відповідальний і жертвенний член нашої американсько-української громади і тим самим новий борець за те, щоб стерти печать рабства з українського народу та отворити чужинцям очі на світло української правди.

Микола Чубатий.

Боротьба за Німеччину

Вже в останніх місяцях перед закінченням другої світової війни було ясним, що за Німеччину прийде до гострого змагання поміж Москвою та демократичними потугами. Розуміла це краще Москва ніж західні союзники, присиплювані позірною приязню зі Совєтською Росією, опертою на уступках пороблених большевикам в Тегерані та Ялті. Натомість большевики дивились на справу Німеччини далеко реальніше й завчасу подбали про це, щоб їм припала велика частина Німеччини під окупацію, хоч американці та англійці були в силі окупувати мало не цілу Німеччину з виїмком східної смуги по Берлін та східні Пруси. Большевики вже завчасу підготовляли для Німеччини свій уряд створюючи в Москві Комітет Вільних Німців та вільно-німецьку армію з німецьких воєнних бранців під командою пруського генерала фон Павлюса. Одним словом червона Москва готовила для Німеччини такий самий „демократичний уряд", який дістала Польща чи Румунія.

Ціллю большевиків було дістати Німеччину, найбільшу одноцілу націю Европи поза Росією, під свій цілковитий політичний вплив, себто зробити з неї сателіта. Опанування Німеччини давало б большевикам повну перевагу над Европою. Пляни російські зрозуміли західні держави доволі пізно. Про „приязність та льояльність" большевиків переконав їх доперва спосіб настановлювання „демократичних" урядів по російським взірцям в Польщі, Румунії, Югославії, Болгарії та Угорщині.

Большевики стали виразно саботувати заключення миру з Австрією та Німеччиною, бо не йшло їм про замирення світу, а тільки про поширення комуністичної влади та влади Москви над цілою Европою. Щойно тоді повели Америка та Англія сильну політику проти кремлівських плянів на терені Німеччини. Від поодиноких конфліктів на засіданнях мирових конференцій в справі Німеччини та Австрії прийшло до повної ліквідації праці так званої Міжаліянтської Комісії в Німеччині, повний параліж навіть чотиросоюзної комендантури в Берліні, а вкінці цілковитий поділ Німеччини на дві частини — на західну Трізонію, себто окупаційну зону американську, англійську та французьку з одного боку та на советську окупаційну зону з другого боку. Старання росіян випхати союзників з Берліна є немов остаточним розколенням Німеччини на західно-німецьку та на східнонімецьку державу, яку большевики мабуть внедовзі проклямують.

На перший погляд може видаватися, що німецький нарід став жертвою брутального поділу його національної території. На ділі так не є. Ситуація, що її створили большевики є незвичайно корисна для німців, бо вони — як нація вповні розторощена — при згідному поступованні Москви та заходу були б приневолені стати тільки предметом міждержавної політики та стратити на довгі часи можність рішати про свою долю.

Змагання поміж Москвою та західними державами за Німеччину дає німцям змогу ставати раз по стороні західних демократій, то знов по стороні комуністичної Росії, щоб від одних та других діставати якнайбільше уступне. Нинішне положення Німеччини є доказом, що велику націю знищити неможливо.

Федеративна чи одноціла Німеччина.

Більше ніж 80 літ тому Німеччина була державою федеративною з безліччю династій в поодиноких малих союзних державах. Бісмарк зєдинив Німеччину, створюючи одну сцентралізовану державу всього німецького народу. Немає сумніву, що Німеччина вже позбулася залишків давного федералізму тимбільше, що величезна індустріялізація передвоєнної Німеччини прямо для добробуту цілого німецького народу домагалася сцентралізованої державної влади.

В сцентралізованій Німеччині мусять з природи річи бути сцентралізовані робітничі організації, які легче опанувати комуністам, а через них вхопити владу над Німеччиною в свої руки, ніж в Німеччині розбитій на давні країдержавки. Тому не диво, що большевики видвигнули демагогічний клич зєдиненої Німеччини, коли західні аліянти видвигнули пляни федеративної Німеччини, головно під натиском Англії, а ще більше Франції, які бояться одноцілої Німеччини як загрози їх безпеці.

Щоб вибити большевикам зброю з рук, Америка не була б проти одноцілої Німеччини, коли б тільки було забезпечене постійне її розброєння. Результатом узгіднених інтересів Америки, Англії та Франції стала федеративна західна Німеччина з тим, що промислова німецька Рурська область мала би бути уміжнароднена. Це останнє зарядження малиб відрізати німцям пазурі наїзника, бо без цеї промислової области ведення війни Німеччиною неможливе. В результаті Німеччина нині поділена на дві держави, з яких західна вже створена, а східна буде в найближчім часі проголошена формально.

Куди хиляться симпатії німців.

Замітне, що обі сторони стараються приєднати для свого пляну симпатію німців, щоби козиром волі німецького народу атакувати противника. Це ставить німців, в корисне положення, бо відкриває їм надію піднятись скорше з повного розгрому. Ніде правди діти більшість німців є проти російського комунізму, який большевики стараються насадити в своїй окупаційній зоні, проте більшість німців прийняла неприхильно плян федеративної Німеччини, яка позбавляє її багатого рурського басейну.

(Докінчення на стор. 3-тій).

Федір Одрач.

ТУРИСТ

1.

„Дивно, чому так різноманітно Бог сотворив цю природу? — питав себе Танась Вітер — Моя рідна Пінщина, це, степи болот, ліси, низовинні ріки і хочби одна більша гора. А ось тут..."

Приклав долоню над бравами і скісно поглянув в небо. Майже над його головою п'ялися вгору велетні — скелі, всіяні по боках густим смерековим лісом.

„Високі гори і ліси непрохидимі, і те небо голубе, все це зрозуміло, також сотворив Бог — подивився вліво — і цю річку — крикуху з підстрибуючою по камінні водою, і ці обриви скель, і цю пузату рябостину салямандру, що виповзла з під куща на дорогу, і багато іншого, живого і мертвого, рухливого і нерухомого — все це витвір Божого генія!".

Поглянув перед себе, по лінії долини і річки, яку вона віками вижолобила між скелями і лісами. Далеко (властиво Вітрові здавалося близько) бовваніла величезна синьобура гора, вкрита на своєму чубку білими плямами снігу.

„Гарна ця долина з цією віддаленою горою — подумав собі Вітер. — До речі, щось подібне можна побачити на звичайному екрані підчас висвітлювання краєзнавчого ілюстрованого тижневика. Чи, однак, все це можна побачити в кіні?"

Гора — велетень, з великими плямами снігу на її чубку, тріюмфувала на обрії, немов казковий античний Олімп.

Турист насунув крисо капелюха на чоло, щоб не сліпило очей сонце, з якоюсь тугою і внутрішнім нетерпінням мчав зором перед себе. Він відчував, що щось його штовхало приспішити хід, щось його здалеку надило, притягувало, немов би магічна сила залізо.

„Чому я не справжній вітер? — з докором Бог зна на кого дума турист. — Тоді отак би зірвався і метушливою хуртовинкою погнався б до цієї гори. Погнався б...? Властиво навіщо гнатися в повітрі, коли омі добрі міцні ноги і так мене занесуть до мети, як уже принесли мене сюди з далекого Полісся. Що правда, з деяким спізненням".

Напроти, із — за рогу придорожньої стрімкої скелі, вининув довголиций гуцул з люлькою в зубах, в короткому кожушку без рукавів і у вишиваній сорочці, підперезаній гуцульським поясом.

— Гей ґаздо, чи далеко ще до цієї гори?

Ґазда зупинився, пихкнув димом з люльки і ледь зневажливо прижмурив очі.

— А вам як ся здає?

— Година ходу, правда?

Ґазда задзвенів баритоновим сміхом.

— Чого ж ви смієтеся, добрий чоловіче?/ — докірливо перебив турист.

— Бо, пане, ці люди з рівнин смішні! Думають, що цапом-лапом і вже на горі. О, а так воно не є.

— То думаєте, що ще далека до неї дорога?

— Трийцять кільометрів — прозвучав голос відходячого гуцула.

„Це мені цілком до вподоби — подумав Вітер — Передо мною ще цілий довгий день і довга гірська дорога. Що ж може бути приємнішого від напруги руху і глибокої віри осягнути мету?"

Він потім розтаборився над річкою, розв'язав наплечник і прийнявся підкріплюватися харчами. На протилежному боці річки, вгорі, на половині паслися вівці. В долині також за річкою, тонуло в зелені гуцульське село. Вітрові конче хотілося піти туди, але, як тільки зір його знов помчав вздовж річки, в напрямку, де непорушно і велично майоріла гора, швидко закинув на спину наплечник і вирушив в дальшу дорогу.

Дорога все піднімалася вище і вище, раз була проста, немов натягнена коротка струна, другим разом круто вилася попід навислими скелями і темними стінами смерек. Сонце вже було високо на небі, міцно припікало землю і турист від голови до ніг обливався потом. Повітря було непорушне, прозоро чисте, з мерехтінням ледвопомітних соняшних хвиль.

Турист зняв з голови капелюха і махаючи, наганяв ним на себе холодок. Але спека не попускала, сонце припікало землю з усією владною травневою силою.

„Це мене, річ ясна, не знеохотить до дальшої мандрівки — вперто думав Вітер. — Я напр. міг би спуститися кілька кроків з дороги до річки і викупатись в холодній хрустальній воді, але я цього не буду робити, бо це мене тільки розніжило б. Я буду невтомно іти вгору, буду пітніти, томитися, потім буду спотикатися, потім буду падати і вставати, і знов падати і вставати, і врешті виснажений до краю, але повний віри, доберуся до першої цієї віддаленої снігової плями і рука моя згорне першу грудку снігу. О, тоді я буду цілком вдоволений".

Згодом, по пару годинах, турист увійшов в якесь велике село. Це було останнє село перед чеською границею і його там поінформовано, що якраз за цією великою горою, до якої він поспішав, пробігає чеський кордон. Йому навіть один услужний ґазда хотів докладно пояснити, кудою найлегше добратися до цієї гори, але Вітер йому відповів:

— Дуже вам дякую, добрий господарю, але мене не цікавить втоптана і всім відома дорога. Попробую своєю іти дорогою!

Як вийшов за село, помітив, що річка вже тут була звичайним гірським струмком, який бульготів між недоступними обривистими скелями. Дорога, якою він вийшов з сестежки, що бігли в певному розвидненні просто до ліса. Вітер на мить зупинився.

(Дальше буде).

25-ліття Видавничої Діяльности Івана Тиктора

Українська еміграція відзначила недавно в Інсбруці (Австрія) двадцятьпятьліття видавничої діяльности Івана Тиктора. Знаменний цей факт одночасно є й дуже відрадним, бо виявлена свідомість вартости певних дій недавно-минулого дає нам доказ поважного питомого тягару української політичної еміграції. Що сьогодні в крутижі пекучих проблем, прямо серед боротьби за своє існування, в тієї еміграції знайшла належне признання для себе конструктивна діяльність одного із наших видавців більшої міри, є логічним виявом моральної вартости еміграції, її державницької зрілости як організуючої верстви.

З сьогоднішньої перспективи набирає видавнича діяльність Тиктора далеко більшої вартости, як це могло б видаватися на перший погляд. Перш за все видавничі справи для народу, що'в особливо тяжких умовинах здобуває свою незалежність, є основно важними. Що Західна Україна була в тому напрямі відсталою від сусідів, це факт. Тому модернізувати пресу й смілим видавничим рухом (у відносно короткому часі)наздігнати втрачене, це очевидно немала заслуга. Треба ствердити, що його Видавництво у Львові (Концерн „Українська Преса") було побудоване на зовсім нових тоді методах праці, а завдання поставило собі широкі й далекосяжні, які змістом та темпами праці виповнило прогалини цієї самої плянової дії, що все в нас відчувалося. Треба признати, що Видавництво Тиктора таки вивело наші видання на рівну лінію видань інших, державних народів. На початок його дії припав несприятливий час, бо час нашої програної збройної боротьби (1920-і роки), час щойно втраченої державної самостійности та рішучого бажання продовжувати безоглядну борбьбу з окупантами. В таких складних умовах не було легко відповісти свому завданні. Привернути рівновагу духа мас, змінити віру у власні сили, піддержувати степенування енергії до перманентних визвольних змагань народу, обслугуючи його одночасно всесторонно в новітній спосіб друкованим словом, це були поважні, складні й тяжкі завдання. Але сьогодні приємно нам ствердити, що Видавництво Тиктора перемогло ті труднощі. Що розгорнена так глибоко свідомість галицько-волинського села, яка в парі із ростом, та стихійним підбоєм кооперативної ідеї нашого масиву, змінила не до пізнання психіку західного українця, що та свідомість — так би мовити — умасовилася, в тому чимала заслуга видавця Івана Тиктора.

Він перший навчив наше село масово відчувати потребу преси. Він дав нашим селянам масовий тижневик (Народна Справа), а українській дітворі відповідну масову лектуру в формі ілюстрованого місячника „Дзвіночок". Він подбав теж про лектуру для товариств, читалень, бібліотек, середного стану, міщан. Для них виходив два рази в тиждень „Наш Прапор", а його доповняла „Українська Бібліотека," яка щомісяця випускала на ринок книжку, не менше як в 5000 примірниках. Це можливість друкувати не тільки найбільш потрібну лектуру давніших зразків, але й найсвіжіші твори, відкрила широко двері новим талантам, що відразу через читальні знаходили звязок з масами. Для найдальше на захід висунених наших окраїн видавав він тижневика „Наш Лемко", при якому почала рости нова українсько-лемківська лектура. До того видаваний Тиктором гумористично - сатиричний тижневик „Комар" під редакцією незрівняного Ека (Едвард Козак), був такою відсвіженою появою на українському пресовому відтинку, що здобув собі навіть польських читачів. Все таки завершенням усего був щоденник „Новий Час", що може похвалитися працею на зразок західно - европейської журналістики. Для повности перегляду треба згадати й про „Українську Ілюстрацію", ілюстрований місячник мистецького характеру, та про музичні видання Тиктора для селянських хорів і оркестр.

А вже загально відомі його видання як: велика „Історія України", „Історія Української Культури", „Історія Українського Війська", говорять самі за себе.

Коли зважити, що паралельно з біжучою працею він запланував, та вже почав був реалізувати в 1939-тому році видання кілька-томової „Історії Української Літератури", заплянував „Історію Української Музики", кільканадцятитомову „Українську Енциклопедію", то щойно тоді стає перед нами видавець великого стилю, який зявився на видавничому полі Західної України в сам час.

В чому ж тайна морального й матеріяльного успіху Тикторового Концерну? Відповідь дуже проста: до свого доцільно, широко закроєного пляну спеціяльно добирав людей, які були б на своїх місцях. Придержуючися гостро точности в виконанні, та вимагаючи змістової, солідної праці, він послідовністю поставив усі свої видання на належну висоту. Так, що врешті можна сказати, що видавець Іван Тиктор у видавничих справах був теж на свому місці.

В. К.

Боротьба за Німеччину

(Докінчення зі стор. 2-гої).

Як доносить преса, більшість німців устами навіть таких протикомуністичних партій, як християнської демократії, заявилася проти повороту німецького федералізму, який вважають за замах на цілість німецької нації. Це використовують зручно большевики, які зібрали при помочі ними протегованої комуністично-соціялістичної партії (Партії Єдности) біля 13 мільйонів підписів проти введення федералізму в Німеччині.

Свій плян одноцілої Німеччини поперла Москва голосами своїх сателітів, які на недавній Варшавській Конференції під диктат Москви заявилися за одноцілу Німеччину. Демагогію большевиків демаскує одначе одна болюча рана, завдана німецькому народові, а саме відірвання від Німеччини східної Німеччини аж по Одру та Нісу, краю корінно німецького. Цю східну смугу Німеччини, простором біля 40 тисяч квадратних миль з населенням близько 9 мільйонів, в чім є тільки нецілий один мільйон поляків, Москва віддала червоній Польщі, Німців викинули червоні поляки поза Одру та Нісу.

Мільйони тих східних німців, викинених зі земель, на яких вони жили біля 700 літ, живуть нині у великій нужді в Німеччині й є найсильнішим аргументом проти совєтської облуди. Розуміє це Кремль та дає до пізнання, що готов йти німцям на уступки, коли вони підуть за його пляном одноцілої Німеччини з „демократичним" урядом вільних німців під пертих, армією фон Павлюса, що має стояти готовою в околицях Москви, щоб в слушний час як „визвольники" Німеччини з „неволі західних держав" змашерувати до Німеччини.

Немає сумніву, що боротьба за Німеччину західних держав з Москвою допоможе німцям злагіднити федералізм в західній Німеччині від американців та англійців з одного боку, а ревізію границь з Польщею на сході з другого. Річ ясна, що вибух збройного конфлікту поміж Росією та демократичними державами зараз є в силі поставити німців знов на ноги та відбудувати їх політичне значення в світі скорше, ніж вони того сподівалися.

Українсько-Литовська Конференція

Париж, у травні 1948.

Сердечна приязнь українського і литовського народів знайшла свій вияв у спільно влаштованій пресовій конференції для французьких та інших чужинецьких журналістів. Конференція відбулася 4-го травня в одному з найкращих паризьких ресторанів „Ротіссрі Перігурден", відомого місця дипломатичних зустрічей.

Метою „Українсько - литовського комітету" — організатора цієї імпрези — було поінформувати представників преси демократичного світу про визвольні змагання України й Литви та підкреслити, що боротьба за волю — перше й основне завдання обох народів.

Зміст конференції склали чотири короткі реферати:

1. Д-р Б. Галайчук — „Проблеми реорганізації Сходу Европи й Україна". 2. Проф. д-р Маторе — „Депортації з Литви". 3. Ред. Месіюліс — „Робітники й селяни під большевицькою окупацією в Литві". 4. Ред. Б. Вітошинський — „Хроніка української протибольшевицької боротьби".

Конференція викликала велике зацікавлення серед журналістів. Доказом цього була несподівано велика кількість присутніх та увага, з якою вони вислухали доповіді, а зокрема дискусія, що розпочалася після рефератів.

Справжньою революцією була мова чисел про боротьбу України (з датами та місцевостями), яку вона веде протягом восьми років пасивним та активним спротивом цього народу, а зокрема героїчними чинами Української Повстанської Армії. Покликуючися на реклямований у західньоевропейській пресі рух спротиву Чехо-Словаччини та на вживання імени Яна Масарика як „символу боротьби", доповідач кинув питання: „Як назвати тоді сотні тисяч українських повстанців, що із зброєю в руках, без допомоги з Заходу, протягом років нищать тюрму народів — СССР?" Згадуючи перший підпільний чеський журнал, який, зрештою, большевики негайно ліквідували, доповідач подав цілу низку назв журналів, брошур, книжок, закликів та листівок, якими засипана Україна в усій ширині. „Ми обвинувачуємо західню демократію у зраді демократичних ідей, — говорив доповідач, — у зраді, яка виявляється в тому, що визвольні змагання України, Литви, Білорусі та інших поневолених народів гробовою мовчанкою прикривають; обвинувачуємо й у тому, що в загальній протикомуністичній пропаганді промовчують засадничу мету поневолення народів: створення на руїнах СССР — вільних національних держав".

Довго поза накреслену годину тягнуться неофіційні розмови, переважно поміж представниками поневолених народів.

Усі без винятку погодились на тому, що такі імпрези треба влаштувати частіше, а зокрема вказували на конечність спільної акції всіх поневолених націй проти російсько-большевицького імперіялізму.

Слід зазначити, що крім представників місцевої, французької преси, гостями українців і литовців були: данці, голяндці, чілійці, болгари, турки, мадяри, румуни, грузини й словаки.

(У. Трибуна).

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

АКРОН, ОГАЙО.

Звіт з діяльности місцевого УА Допомогового Комітету.

Комітет завязано 24. серпня 1945 р., з ціллю збирати жертви при всякій нагоді на допомогову акцію. Наша громада числом людей невелика, та проте складає завжди такі жертви, на які її стати. Головна збірка відбувається при нагоді імпрез, тому їх згадується у звязку з імпрезами.

Усіх жертв від початку зложено на суму $1,347.40. З цього до ЗУАДК в Филаделфії вислано: на скитальців $961.85, на сироти 100, на виступ Годяка в Шікаго 75. Крім того: для українських ветеранів в Акрон 30, оплачено посилку одягу до Жіночої Секції в Ню Йорку $17.57, покрито кошта віча $15, вислано на працю Українського Конгресового Комітету $81.50, до Українського Конгресового Комітету $81.50, до Кат. Допомогового Комітету в Стемфорді $50, адміністраційні видатки були: $1.17 — разом видатки $1,332.09, остається в касі $15.31. Жертви збирається дальше.

За УАДКомітет: **Теодор Баран**, предс., **Василь Пулк**, кас., **Олекса Зепко**, секр.

АНСОНІЯ, КОНН.

На Політичну Акцію для Допомоги Визволенню України.

Щоби започаткувати збіркову акцію на проголошений Українським Конгресовим Комітетом фонд 50 тисяч долярів, конечний негайно для ведення політичної й пропагандивної діяльности на користь визволення українського народу з комуністичного ярма, відбулось в нашій громаді в неділю, 13. червня, зібрання громадян в тій справі. Ред. Б. Катамай представив зібраним дотеперішню працю й осяги УКК на полі оборони прав українського народу та пляни праці на будуче, на які потрібно найменше 50 тисяч долярів. По його промові промовив ще парох, о. Роман Крупа, який звернув увагу на моральний і хрисдіянський обовязок всіх нас помогти свому народові скинути чуже ярмо.

По тих промовах заряджено збірку на салі, яка принесла $79.50.

Жертвували: Тов. ім. св. Олени $15, о. Р. Крупа $10, Іван Прийдун $10; по $5: Василь Глива, Р. Олесар, Олександра й Фльоренція Бодон; по $4: о. С. Круховський; по $3: Сузанна Юско; по $2: Катерина Скленик, Петро Ферко, Теодор Кулявець, Ярема Короташ, Пелагія Глива, Петро Насенко; по $1: Анна Петрончак, Ева Забавська, Юстина Патинок, Григ. Рубас, Анна Смершмак, Петро Глива, Софія Гніт, Ксенія Підлипчак, Анна Труш, Марія Чіркот. Решта дрібними.

Віримо що цих $79.50 це лиш початок збірки в нашій громаді і що наші товариства всі переведуть в себе окремі збірки та ухвалять відповідні жертви зі своїх кас.

Присутний.

ЖЕРТВИ НА ПРАЦЮ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ

Елизабет, Н. Дж. П. Остапчук, секретар 142 відділу У. Н. Союзу, зібрав на листу ч. 599 і переслав до УККомітету $31.00. Жертви зложили: П. Остапчук $10; по $5: Р. Слободян, А. Поливачк, П. Остапчук; В. Мяськів $3; по $1: Ю. Поливчак, М. Маркович і Ф. Яворський.

Джоліет, Ілл.: Члени 111 відділу УНСоюзу зложили на працю УККомітету $16.00. Жертводавці: О. Бернадин $3; по $2: М. Болехівський, І. Козак, І. Федак; по $1: Ф. Гуцул і І. Гуцул. З каси відділу доложено $5 і суму $16.00 переслав до УКК секретар відділу Олекса Бернадин.

Перт Амбой, Н. Дж. Збірка на прийнятті в честь о. Олександра Улицького з Джанставн $10.00. Жертви зложили по $1: о. О. Улицький і М. Кемп з Джанставн, Ю. Гавриляк, Ф. Гавриляк і М. Гавриляк з Вест Ореджа та І. Макар, Г. Макар, П. Макар і А. Макар з Перт Амбой. Гроші переслав до УКК Г. Макар.

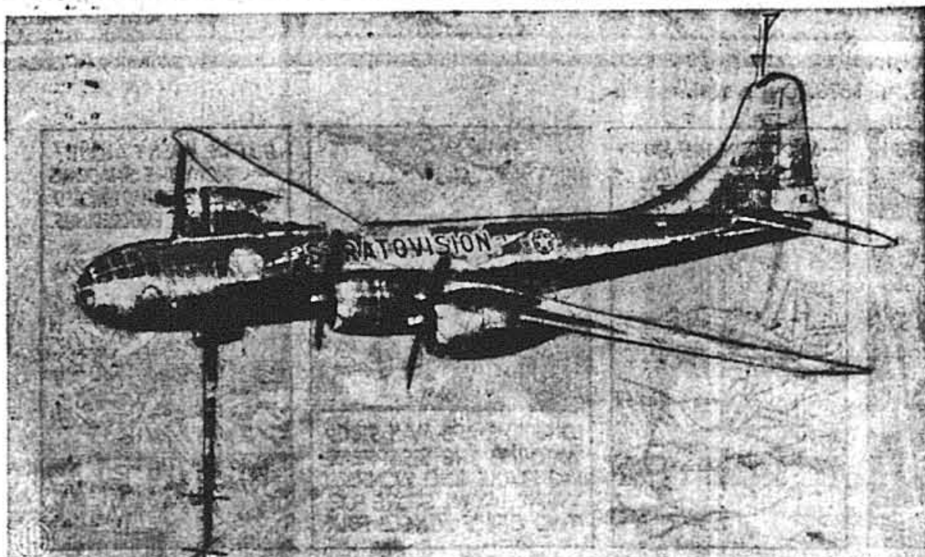
Збірка на пікніку тов. Родичів і посту Ветеранів ім. Міню в парку в Линден, Н. Дж. в неділю 4. липня — $28.95. Збіркою зайнялися пані: Ст. Гурин, М. Демидчук, Е. Корпало, Е. Хомів, Д. Кульчицька, К. Стефанович, М. Мельник, і Н. Леськів, нова імігрантка.

З листі 1507 Станиславі Гурин, з Асторії прийшло $7. Зложили: Петро Доноскі $5; Тов. Родичів у Ню Йорку $2.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ФОРЕСТВИЛ, КОНН. — Збори Тов. ім. Івана Франка, від. 390, відбудуться в неділю, 11. липня, в годині 2:30 пополудні, в Укр. Амер. Гор. Клюбі, на Мекенік Стр. Просимо всіх членів прийти на ці збори, бо маємо важні справи до полагодження. — Р. Бутрин, секр.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — Піврічні збори Тов. Зап. Січ, від. 367, відбудуться в неділю, 11. липня, в год. 1:30 пополудні, в галі церковній. Просимо всіх членів явитись на збори та вирівнати свої вкладки і належитости. Контроля дасть звіт за перших 6 місячів і будуть інші справи до полагодження. Стараймося доповнити нам призначену квоту в цих трьох місяцях. — За уряд: М. Сорохтей, П. Лиско, Р. Дмитрів.



ТЕЛЕВІЗІЙНА СТАЦІЯ У ПОВІТРІ.—Це є експеримент зі „стратовізійною стацією", для якої вжито перебудованого бомбера B-29. Літак передавав в околиці Пітсбурга конвенцію Републиканської партії, яка відбувалась у Филаделфії. Це є перша така спроба двох компаній, що це досліджують для комерційного вжитку, а це Вестінггавз Електрик Корпорейшен і Глен Л. Мартин Компані.

З ЖИТТЯ ГРОМАД і ОРГАНІЗАЦІЙ

БОСТОН, МАСС.

Зі свяченого на допомогу скитальникам.

Після церковної відправи відбулося 16. травня свячене в залі української православної церкви при великім числі наших парафіян і нових імігрантів з колишньої скитальщини. Паску й все інше потрібне для гостини приготовили членки Сестриства Пресвятої Покрови, а її посвятив місцевий парох, о. В. Каськів.

Коли гості засіли до столів, не всіх лиця були веселі, особливо тих, що недавно приїхали з Европи по втраті дорогої Батьківщини. У їх на думці були мабуть спомини про тих рідних, що десь далеко в таким великим дні з голоду мруть, з хворіб сохнуть і за рідним краєм тужать.

Після покріплення тіла прийшов час на покріплення духа. Почався він від привіту о. В. Каськова. Потім гр. М. Давискиба пригадав щорічну традицію свяченого, яка вказує на любов і згоду в громаді. Гром. Яськевич, який щойно перед 5 місяцями приїхав з Европи, подякував зі зворушенням громаді за запрошення, бо вже 15 років не їв паски серед своїх людей. Він перебував на Східній Україні, хоч роджений в Америці, у стейті Огайо. У році 1927 його батьки за намовою московських агентів виїхали ніби на Україну і забрали його з собою в шостому році життя. Коли вони приїхали в Совети, їх повезли в Москву, батька взяли до праці, а сина післали в школу. Вищі школи покінчив він у Ленінграді, а опісля їздив по різних околицях, отже був і в Києві. Його батьки нікому з сусідів не признавалися, що вони з Америки, бо таких там не любили і підозрівали, що вони нельояльні.

Про лад у Совєтах говорив гр. Яськевич так, як ми вже дещо знаємо з інших джерел. Показується, що те, що пишуть знавці і щирі люди про положення в Совєтах, дійсна правда. Отже правдою є що людей беруть насильно на роботи в ліси, до копання каналів, шляхів і різних інших проєктів. Ще як студента вивезли його большевики на робту, де було 40,000 невільників, які копали канал посеред болота. Тисячі людей гинули там з голоду і нужди і хворіб і ніхто ними не цікавився. Студентів не допускали на розмову з невільниками і тому не міг довідатися, за що тих людей вивезли в непристутні місця.

Припадково вдалося Яськевичові стрінутися на самоті з одним невільником, який просив його подати вістку дружині в Москві, що він ще живе, бо невільникам не дозволяють писати листів. Причиною запроторення того чоловіка на примусові роботи було те, що він, як голова колективу в своїм селі не доглянув, як згинули припадково два коні. На нього кинули підозріння, що то він отруїв коней і тому його засудили на 25 років каторги.

„Коли в р. 1933 мільйони людей на Україні погинули з голоду, то ані одного комісаря не засуджено на каторгу" — ствердив гр. Яськевич у своїй промові, — а за коняку засуджено людину на певну повільну смерть серед каторжної роботи. Це діється в країні безмежної совєтської демократії, а не в країні буржуазній, яку Совєти представляють як пекло на землі".

Гр. Яськевич вже тоді зрозумів, що йому життя в Росії не буде. Як вибухла війна, він став старшиною. Як такий попав разом з сотками тисяч інших солдатів у німецький полон.

Про українське підпілля він довідався ще в Києві, де навчився української мови. Це йому придалося, бо міг бути переводчиком в американській армії після свого визволення з німецького полону американською армією.

Гр. Яськевич думає, що такий режим, як большевицький, не може довго встоятися, тим більше, що проти нього йде сильна підпольна війна, в якій беруть участь українці. Багато української молоді, яка вчиться на університетах доктрини Маркса, в неї не вірить і потайки втримує звязки з підпольним рухом. Нам звідси, з вільної землі, треба підпомагати цю боротьбу, казав промовець, закінчуючи свою промову окликом: „Слава Україні!"

Другий промовець, Д. Ґаранчук з Плаучі Вел. в Зборівщині, який був секретарем української кооперативи за часів Польщі, остався на своїй позиції під час наїзду большевиків і його назначили большевики секретарем Сільради. Знаючи спосіб діяння таких сільрад, промовець зясував наглядно ступневі переміни українського села, які довели до поневолення, а далі й до голоду. Говорив, як большевики кликали жінок на зібрання, щоб через них впливати на мужчин заводити колективи. Коли один бувший фільварковий робітник сказав комісарам, що на панськім фільварку легше було жити форналем, то його за те добре покарали.

Розказавши про страшний стан, гром. Ґаранчук не міг надивуватися, як у вільній Америці можуть люди вірити большевицьким тиранам і їх попихачам, коли кожен, хто лише може, втікає зпід большевиків.

Теофіль Костецький, теж бувший скиталець, пригадав, приявним потребу допомоги скитальникам, головно тим, що перебувають по шпиталях, та тим, що боряться в рядах УПА. Зібрано $41.80, котрі то гроші передали на руки Костецького і Ґаранчука на висилку пачок для потребуючих.

Після промов вивели наші жінки гарних гагілок на сцені і так покінчилася цьогорічна гостина з нагоди свяченого.

М. Давискиба.

НЮ ГЕЙВЕН, КОНН.

Жертви на Політичну Акцію У. К. К.

Після віча в неділю, 20. червня ц. р., на якому промовляли о. А. Борса й ред. Б. Катамай, зложили свої жертви на Політичну Акцію для Допомоги Визволенню України.

Йосиф і Софія Брезіцькі: $15; Теодозія Борецька $10; по $5: о. А. Борса, Мих. Самбора, ст., Олена Гершоник, Петро Гричаник, Вол. Шинкар, Данило Небор, Мих. Копичин, Марія Музика, Іван Гузар, Анна Бурбела, п. Лотоцький, п. Ходоцяк і Осип Яхницький; п. Похмурський $3; по $2: Іван Підлісний, Олена Столяр, Яків Борецький, Вол. Березіцький, п. Хомета, п. Копелець; по $1: п-ні Д. Небор, Мих. Дрозд, Андрій Біловус і В. Москалюк. Разом $109.

Ось щирі жертви тих, що були на вічу. Віримо, що наші товариства в Ню Гейвен призначать ще щедрі жертви зі своїх кас, а решта громадян зложать свої жертви на руки тих, що збирають на зіркові листи Українського Конгресового Комітету.

КУПУЙТЕ БОНДИ ПЕРЕМОГИ ДЛЯ КРАЩОГО ЗАВТРА

Шукають своїх рідних

УВАГА: Зголошуючись на Розшуки до З.У.А.Д.Комітету прохається на початку листа доконче подати під яким числом в розшуках було надруковане прізвище особи, яка вас, чи яку ви шукаєте.

За листами чи дресами від скитальників прохаємо звертатись безпосередньо до ЗУА ДКомітету, адресу якого подано при кінці.

Зголошуючись на розшуки не забувайте вложити вашу жертву на покриття поштових і біорових видатків та за витрату часу на полагодження вашої справи.

• • •

ГРУПА — ЛИСТИ ДО:

15,070 Попович Миколи з с. Симаківці (Городенка) від Сименюк Миколи с. Гафії з с. Поточиськ.

15,071 Префет і його дітей: Володимира і Ірини з Золочева від Боровицька Зени замуж. Снігурович.

15,072 Савіцька Марії з дому Колодій з с. Шеретович (Мостиська) від Савіцький Романа.

15,073 Муха Марії з с. Хоронів (Рава Руська) від Джур Мелянії зам. Ріхтшайд.

15,074 Заброварна Анни і Маргарети з с. Станиславчик (Перемишль) від Яремко Катерини і Кирила.

15,075 Піхович Рузі з с. Волина (Сянік) від Піхович Василя.

15,076 Рідних і знайомих з с. Звиняч (Чортків) від Залецький Степана.

15,077 Калина Антона з с. Колоколина (Рогатин) від Величко Ярослава.

15,078 Сонечко Івана з с. Березка (Добромиль) від Стечишин Йосифи з дому Руснак.

15,079 Залузець Анни замуж. Кохан з с. Підвишни (Любачів) від Залузець-Герас Анни.

15,080 Родини Безушко від Солі'ган Івана з с. Корчин (Стрий).

15,081 Проць Миколи, Римлій Онуфрея і Івана з с. Білої, Кутель Івана з с. Добривід (Тернопіль) від Проць Михайла.

15,082 Чіхрай Теодора, Гливяк Івана, Репета Михайла, Гірко Данила і Луця, Мечник Івана і Теодора, Крук Михайла всі з с. Черниховець (Збараж) від Вознак Івана.

15,083 Ощипко сини стрийка Йосафата з с. Лапшин (Бережани) від Ощипко Григорія.

15,084 Рідних і знайомих й с. Мохнатого (Турка) від д-ра Матковський Осипа.

15,085 Цапар Степана з с. Джорджів (Ліско) та брата мого чоловіка, Коцуник Дмитра з с. Новосілка (Ліско) від Коцуник Розалії з дому Цапар.

15,086 Кревних і знайомих з повіту Стрия, Стинова, Перегінська та Львова, відозвіться від Кривіцький Івана, Стефаніі і Бориса.

15,087 Крук Михайла з с. Залиня (Станиславів) від Крук Ольги.

15,088 Пасікова Орисі з дому Михайлович, Вацик Дмитра, Сліпий Радіона, проф. Баса братів Василишиних Дейник Михайла всі з Тернопільщини від Климовський Ярослава.

15,089 Лєочко Михайла та його мами і братів з с. Межигірці (Галич) від Кернякевич-Ільницька Ольги д. Віктора.

15,090 Квасняк Петра з Криниці від Гольонка Степана.

15,091 Гельбич Василя і Ілька з с. Тошка (Волів Карп. Україна) від Гельбич Юрія с. Михайла.

15,092 Іщак Івана і Парані, Боднар Марії зам. Долиняк з с. Дубя (Броди) від Долиняк Варвари.

15,093 Диґдалович Йосифа з с. Камено-Броду (Городок) від сестри Диґдалович замуж. Дармограй.

15,094 Януш Степана проф. Гришко Миколи від Дацків Миколи с. Якова і Анни з с. Татаців.

15,095 Глярко Ілька і Анни, Сторож Парані з с. Слободи Золотої (Бережани) діти Михайла і Агафії з д. Орун від Будзяк Евгенії з дому Орун.

15,096 Габак Михайла і Олекси з с. Грозіва (Самбір) від Габак Марії.

15,097 Опришко Марії з дому Лучка від Бетлей Петра с. Параски з с. Вислок Долішний (Сянік).

15,098 Белей Івана і Степана з с. Мігова (Добромиль) від Чагар Василя.

15,099 Пришляк Івана з Бережан від внуки Майк Іванни з дому Лотоцьких.

15,100 Тітки з с. Поріча Грунтове (Комарно) від Шмагала Петра с. Теодора з с. Поріча Любельське.

15,101 Шутяк Анастазії тітки та братів з с. Беньова (Турка) від Шутяк Івана.

15,102 Павич Івана брата моєї матері від Хабаль Евгенії зам. Шанц з с. Цінева (Долина) д. Прокопа.

15,103 Шидловський Олександра с. Филипа від Шидловський Ілії з с. Бородичі (Волинь).

15,104 Сподарик Василя с. Миколи з с. Журовці (Рава Руська) від Сподарик Степана с. Якима.

15,105 Бабій Йосифа з с. Волосянка (Зборів) від Романів Ілька.

15,106 Конопад Василя з с. Потік (Рогатин) від Паньків Миколи.

15,107 а) Семчишин Кароля з с. Шипівці (Заліщики Великі), Семчишин Насті з дому Рублевська з с. Ширшинівці (Борщів) від Панчишин Миколи с. Михайла.

15,107 б) Головчинський Петра з с. Бровари (Бучач) Зварич Юлька с. Яська з с. Базару (Чортків) від Панчишин Миколи с. Михайла.

15,108 Шимбра Степана вуйка від Овсяник Володимира.

15,109 Мерза Андрія і Степана, Корнат Петра, Михайла й Миколая з с. Чемеринці (Перемишль) від Мерза Миколая.

Голоситись на адресу:

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
P. O. Box 1661, Philadelphia 5, Pa.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

НЮАРК, Н. ДЖ. — Місячні збори Тов. Зап. Січ. від. 371. відбудуться в пятницю, 9. липня, в годині 8. вечір, в Січовій Галі. Просимо всіх членів прийти на збори і заплатити свої вкладки. — О. Паньків, предс.; Ю. Баранюк, секр.

БАЙОН, Н. ДЖ. — Бр. св. Арх. Михаїла, від. 213, повідомляє своїх членів, що піврічні збори відбудуться в пятницю, 9. липня, в годині 7. ввечір, в У. Н. Домі. 35. В. 19. вул. Просимо членів прийти на ці збори, бо є важні справи до полагодження, як справа фани, звіт уряду і ін. Не явившийся член підлягає карі 1 доляра. — За уряд: А. Романів, пр.; М. Пахолок, кас.; А. Бирич, фін. секр.; Й. Кобрин, рек. секр.

ПЕРТ АМБОЙ, Н. ДЖ. — Тов. Зап. Січ, від. 155, подає до відома всім своїм членам, що піврічні збори відбудуться в пятницю, 9. липня, точно в годині 7. ввечір ,в гали де звичайно. Просимо членів прийти на ці збори та вислухати піврічного звіту контролі і уряду. На цих зборах буде вибір членів до заряду і обслуги на балі. — За уряд: І. Будняк, предс.; І. Макар, кас.; М. Чумер, секр.

ДІТРОЙТ, МІШ. — Тов. ім. Івана Франка, від. 146, повідомляє членів, що збори відбудуться в неділю, 11. липня, в годині 1. пополудні, в У. А. Осередку, 2965 Карпендер ул. Просимо членів о приявність, бо маємо важні справи до полагодження. Буде піврічний звіт контролі. — За уряд: Н. Рой, предс.; Т. Солодкий, кас.; Д. Андрушків і Д. Ферлей, секр.

КЛІВЛЕНД, О. — Піврічні збори Тов. ім. І. Франка, від. 334, відбудуться 11. липня в годині 1. попол., в У. Н. Домі. Просимо членів прийти на ці збори, бо є важні справи до полагодження. Буде звіт уряду за пів оку. — М. Задеецький, педс.; С. Морозович, секр.-кас.; І. Жук, рек. секр.

ЙОНҐСТАВН, О. — Бр. св. Івана Хрестителя, від. 230, повідомляє всіх своїх членів, що піврічні збори відбудуться в суботу, 10. липня, в годині 7. ввечір, у власній галі, 914 Френклин Еве. Просимо всіх членів явитися на цих зборах, де почуєте звіт уряду і контр. комісії за 6 місяців. Крім цего маємо важні справи до полагодження. — За уряд: І. Бріяць, предс.; Д. Войтович, кас.; І. Павловський, секр.

ДІТРОЙТ, МІШ. — Тов. У. Н. Союзу, від. 292, подає до відома, що піврічнізб ори відбудуться в неділю, 11. липня, в годині 1. пополудні, в гали *У. Н. Дому, 4655 Мартін ул.* На ці збори повинні явитись усі члени. Хто ще не відібрав дивіденди, хай прийде на ці збори. З нагоди 55-річного існування У. Н. Союз видасть календар на 1949 рік. Отже хто бажає мати цей календар хай дасть замовлення і доляра у відділі або повідомить секретаря листовно. Ті члени, котрі мають платити, платіть, бо годі все вам пригадувати. Ми збираємо пожертви на цілі Конгресового Комітету, тому хто ще не дав своєї жертви, хай це зробить на цих зборах. — І. Форись, предс.; І. Андрусевич, кас.; П. Кізел, секр.

ШІКАҐО, ІЛЛ. — Бр. св. Ап. Петра й Павла, від. 220, повідомляє, що збори відбудуться 10. липня, в ґод. 7:30 вечером, в гали парохіяльній. обвязком кожного члена є явитись на ці збори тому, що маємо вібрати комітет до пікнику, що відбудеться 11. липня. — Д. Гізовський, предс.; В. Саган, кас.; Г. Гарасим, секр.

КЛІВЛЕНД, О. — Піврічні збори Бр. св. Петра *й Павла*, від. 102, відбудуться в неділю, 11. липня, зараз по другій Сл. Божій, в гали церковній, 2280 Вест 7. ул. Просимо всіх членів прийти на ці збори. — За уряд: Н. Декан, предс.; В. Жук, кас.; Н. Бобечко, секр.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — Сестр. Рожд. Пресв. Богородиці, від. 36, повідомляє своїх членниць, що піврічні збори відбудуться в суботу, 10. липня, в годині 7. ввечір точно, в гали церковній. Просимо всіх членниць явитися на означений час. Почуєте звіт контролі за 6 місяці. Ни приявна членниця на цих зборах підлягає карі згідно зо статутом. — За уряд: Геруля, предс.; Грицак, кас.; Ходак, секр.

СКРЕНТОН, ПА. — Тов. Над Збручa, від. 280, повідомляє всіх своїх членів, що півічні збори відбудуться в неділю, 11. липня, в годині 3. пополудні, в Укр. Гор. Клюбі, 608 Вест Лакавана Еве. Приявність членів є обовязкова. Контроля дасть звіт за перший півріk. — О. Запоточний, Р. Рубльовський.

ЛУДЛОВ, МАСС. — Тов. ім. Івана Франка, від. 253, повідомляє всіх членів і членниць, місцевих і позамісцевих, що піврічні збори відбудуться 11. липня в укр. гали в год. 2. пополудні. Кожний член конечно має прийти на збори, бо є важні справи до вирішення. — За уряд: П. Павлів, предс.; М. Пукіш, кас.; Д. Харко, секр.

HAMTRAMCK, MICH. — Monthly meeting of the Markian Shashkevich lodge 94, will be held on Sunday, July 11, 1948, at 1:30 P. M., at the Ukrainian Democratic Club Hall, 2376 Grayling St. All members are urged to attend. — T. Sudonir, Roc. Sec'q.

ПАЛМЕРТОН, ПА. — Місячні збори Бр. св. О. Николая, від. 369, відбудуться в неділю, 11, липня, в год. 6:30 ввечір, в гали церковній. Просимо всіх членів прийти на означений час і заплатити свої місячні і залеглі вкладки. — Уряд.

КЛІВЛЕНД, О. — Піврічні збори Тов. Сокіл, від. 336, відбудуться в неділю, 11. липня, в годині 1. пополудні. Просимо всіх членів прийти на збори, бо буде звіт контр. комісії і уряду. Також маємо важні справи до полагодження. — Г. Степанек, предс.; Г. Кисіль, фін. сек.; Т. Кальмук, рек. секр.

ПОШУКУВАННЯ

КОРДІЯК МАРІЮ,

уроджену ПУНДЯК, з селя Бабин, повіт Самбір, Галичина; до Америки виїхала перед першою світовою війною, де вийшла заміж за Кордіяка з села Бабин і мешкала в Ню Йорку, пошукує

ПУНДЯК ВАСИЛЬ (син Василя)
23 DP AC Damloup Kaserne
Rheine/Westfalen B.A.O.R. 12
British Zone, Germany.

ШАРПАЙ ФИДІРА

з села Павлівки, константиноградського повіту, Полтавської области, пошукує

ЯКОВЕНКО ІВАН
PFARRKIRCHEN/BAY
AUFBAU LAGER
U. S. ZONE, GERMANY

ДУХ СЕМЕНА (син Василя), з Борсеїв, Перемишляни, який виїхав до Америки 1928 р.; правдоподібно місце замешкання Ню Йорк, шукає

ДУХ МИХАЙЛО (син Олекси)
PFARKIRCHEN/BAY
AUFBAU LAGER
U. S. ZONE, GERMANY.

ЦАПА ВАСИЛЯ

(літ 55) з Рогатина, замешкалого в Нюарку, і

КУРІЙ МАРІЮ

з Явча. пов. Рогатин, пошукує **ВАСИЛЯ БИЛИЦЯ** з Явча, Рогатин. Зголошення слати на адресу:

ЧУРИКО ВАСИЛЬ
PFARRKIRCHEN/BAY
AUFBAU SCHULE
U. S. ZONE, GERMANY.

ЧУВ Я, що приїхав до U. S. A.

БОГДАН ОСІДАЧ,

священик з Галичини. Прошу зголоситись на адресу:

MICHAEL OSIDATCH
109 W. Chicago Avenue,
Chicago 10, Ill.

ЯНА КОПКО,

сина Михайла і Теклі, родом з Бахова, повіт Перемишль; має мешкати в Ню Йорку; пошукую в справі родини. Хто знає про него, або він сам прошу зголоситись на адресу:

SVOBODA
81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ



ТАРЗАН, ч. 1878. Очі в тіні.



Вкінці підлещуванням і обіцянкою харчів збоку Тіни й Криса, Кіля далася заманити на літак і до клітки.



Кунгу потішав свою подругу, а тимчасом інші прощалися...



...і швидко щаслива пара була в дорозі до цирку.



Довго-довго малпочоловік придивлявся, як літак щезав з овиду і призадумувався над будучністю його знайомих з нетрів.

BUT HE WASN'T ALONE! --FROM THE SHADOWS TWO KEEN EYES HAD WATCHED THE WHOLE PROCEEDINGS.

• Та він не був там самий! Зпоза корчів двоє цікавих очей приглядалися всьому, що там діялося.